

kartonsku čašu za kafu i vežbam udarce. Čisto da ne ispadnem iz fazona i da održim formu kad opet budem u prilici da kod kuće u Sidneju s društvom odem na golf.

Razgovor smo neminovno nastavili osvrtom na Olimpijske igre. Peto mesto sigurno nije plasman koji su Peđa i njegov tim priželjkivali.

- Trebalo mi je nekoliko dana da sagledam sve i da pregledam snimke utakmica. Posle svega, mogu da kažem da sam zadovoljan jer su devojke dale maksimum, kao i ceo stručni štab i medicinsko osoblje. U ovom trenutku, peto mesto je nažalost naša realnost, jer smo poslednju takmičarsku utakmicu odigrali 18 meseci pre Tokija. Zbog situacije s kovidom nismo mogli da putujemo, niti da ugostimo neku ekipu u Australiji, a sve ostale selekcije su za to vreme igrale takmičenja poput Svet-ske lige. Taj efekat izostanka utakmica se nažalost pokazao na Olimpijadi. Ova ekipa ima veći potencijal, ali u ovakvim okolnostima nismo mogli bolje da se spemimo. To je bilo van naše kontrole.

"Srce mi se cepalo što nisam mogao da proslavim zlato sa srpskim vaterpolistima"

je u Tokiju ispratio veliki uspeh muške vaterpolo reprezentacije Srbije, koja je postala drugi tim u istoriji Olimpijskih igara kome je pošlo za rukom da odbrani zlato u ovom sportu. - Početak je kao i 2016. u Riju bio promisljiv, ali su opet bili najbolji kad je bilo najpotrebije. Pored neospornog kvaliteta, srpski tim je još jednom pokazao svoju najjaču odliku, a to je da funkcioniše kao porodica. Svi se drže zajedno i poznaju jedan drugog u dušu. Zaista je

Slučajno u Australiji

Posle višegodišnjeg boravka u Istanbulu, porodica Mihailović se 2011. preselila u Sidnej.

- Kada smo rešili da se dođemo u Australiju nismo imali neke velike planove. Prethodno sam dugo bio trener Galatasaraja u Turskoj, osvojili smo sedam-osam titula zaredom i došao je trenutak da krenem dalje.

Slučajno se u razgovoru s prijateljima pokrenula tema Australije i tako smo se slučajno i preselili u Australiju, počeli život iz početka i napravili to gde smo sad - kaže Peđa.

predivan osećaj gledati ih kako treniraju, igraju i kako složno žive zajedno. Taj timski duh je nešto posebno i svi australijski kolektivni sportovi bi mogli mnogo da nauče od srpskih vaterpolista. Zato i pokušavam da takav odnos usadim u moj tim jer timski duh zajedno sa znanjem može da stvori zaista jaku ekipu.

Peđa je u Tokiju imao priliku da se sretne sa svojim prijateljem i nekadašnjim saigračem iz beogradskog Partizana, selektorom srpskih delfina Dejanom Savićem.

- U nekoliko navrata smo se videli smo na kratko u šetnji, jer je australijski olimpijski tim imao posebna pravila u Tokiju. Nismo mogli da idemo u druge zgrade u Olimpijskom selu i da se družimo s drugima. Znam da je u srpskom štabu bila velika proslava posle osvajanja zlatne medalje i srce mi se cepalo što zbog protokola nisam mogao da budem s njima i da zajedno proslavimo.

Aleksandar MARIN

Lena i Peđa Mihailović u Tokiju

Nije lako biti kćerka selektora

Za reprezentaciju Australije igra i Dušanova ćerka Lena Mihailović. Ova 25-godišnja Beogradanka dobro podnosi teret činjenice da joj je otac selektor i ukazano poverenje opravdava zalaganjem i sjajnim igrama u svakom trenutku koji provede u bazenu.

- S jedne strane, lep je osećaj što je Lena u reprezentaciji, ali isto tako svima je verovatno jasno kakvi sve pritisci mogu da budu zato što smo mi ipak otac i ćerka. Međutim, smatram da je ona svojim igrama, kvalitetom i odnosom prema ekipi i obavezama pokazala zbog čega je deo tima - kaže Peđa.

ZABORAVITE PROŠLOST I BUDUĆNOST

Živite sada!

M²ilan

PIŠE: Milan VLAŠIĆ

Ako smo depresivni, mi živimo u prošlosti, a ako smo nervozni onda živimo u budućnosti.

Jedino ako živimo u sadašnjem trenutku možemo biti spokojni. Ovo je biblijsko otkriće, ali i osnov moderne psihologije. Iz nekog razloga, iako znamo - mi to ne primenjujemo u praksi.

Kada vidite nekoga zamišljenog, šta mislite da li je ta osoba prisutna u sadašnjem trenutku? Nije! Takva osoba je nesrećna jer živi u prošlosti ili u budućnosti potpuno zanemarujući sadašnji trenutak, a to je jedini pravi trenutak u kome možemo i treba da živimo i uživamo.

Možemo reći da sadašnji trenutak nije dobar, da smo okruženi opasnostima raznih vrsta, stvar je naših spoznaja i percepcija, ali mi to samo mislimo da je nešto loše ili dobro. U stvari ne znamo. Na kraju krajeva, "svako zlo za neko dobro".

Ugasite televizor

Svaka nova situacija je u stvari neutralna, ni loša, ni dobra. Ono kako je doživljavamo je čini dobrom ili lošom. Ključ je dakle u nama, u našoj percepciji. Reći ćete da ovde grešim, da je ovo sada izrazito loša i teška situacija.

Možda grešim, ali i dalje verujem da je neutralna jer ne znamo da li je dobra za nešto ili loša. Tek kroz neko vreme ćemo shvatiti da li je naša reakcija bila dobra ili nije. Do nas je, do naše reakcije jer situacija je takva kakva jeste nju ne možemo da promenimo, ali možemo i treba da menjamo naš odnos prema istoj.

Znamo kakve i koje su restrikcije, koje su kazne za nepoštovanje istih i sve šta treba da uradimo jeste da isključimo emociju, odnosno emocionalnu reakciju na sve što vidimo na TV, čujemo na radiju, pročitalo na internet ili društvenim mrežama.

Opet kažem: ugastite televiziju, možda problem i jeste tamo sve vreme. Poredite ove restrikcije sa ograničenjem brzine u školskoj zoni. Školskoj zoni? To što je škola u blizini ne znači da su deca na cesti ili blizu ceste, ali znači da ne smemo preći 40 km na čas. Gundamo mi, ali poštuju.

U čemu je razlika? Možemo i ovde da gundamo, ali moramo da poštuju.

Mudre reči

Lično sam zastupnik slobodnih i nezavisnih medija, ali je očigledno da je sve manje takvih jer, na kraju krajeva onaj koji finansira ili su-finansira

bilo koga ili bilo šta, ne znači nužno da to isto posleduje, ali definitivno znači da ga/ih kontroliše.

To su činjenice počev od nas samih koji za nekoga radimo ili sa nekim saradujemo. Ako pak radimo sami za sebe onda nas klijenti kontrolišu jer nas oni plaćaju za naše usluge. To su činjenice i tome se ne treba suprotstavljati ni isto zanemarivati.

Problem su i društvene mreže i internet jer tu imamo svega i svačega. Mene to podseća na hipotetičku situaciju da svako od nas dobije dinamit i da radi sa njim šta hoće. S toliko dinamita, svakako možemo očekivati i pokoji eksploziju, stradale i slično.

Ne treba ograničavati pristup internetu niti društvenim mrežama, ali treba imati u vidu da tu ima više dezinformacija od informacija i da je sve teže razlikovati koje su informacije, a koje dezinformacije.

Možda je znak raspoznavanja ona narodna "nije važno šta kaže, već ko kaže". Naš jedini nobelovac, Ivo Andrić je davno pre društvenih mreža i interneta lepo sročio sadašnji trenutak kada je rekao: "Nije najveća budala onaj koji ne zna čitati, nego onaj koji misli da je sve što pročita istina."

Život je lep

U ovoj situaciji treba da ne razmišljamo previše o prošlosti, da nismo depresivni, treba da se ne bojimo budućnosti, da nismo anksiozni, treba da se fokusiramo na sadašnji trenutak i da uživamo. Razlog zbog čega treba da smo srećni bez obzira na situaciju naći ćete u citatu velikog Duška Radovića, ovaj puta pomalo oštrom, ali nadasve istinitom i kao da je pisao svima nama koji se nalazimo u ovoj situaciji:

"Život je lep! Mnogo lepši nego što ste zaslužili! Uživajte u životu, kada ste već imali sreće da se rodite! Tako ste slučajno i lako došli do života, a toliko ste mu pronašli mana! Ko ume da se raduje - ima čemu da se raduje! Ko ume da pati - često pati i bez razloga! Ako vas noćavac opseda, ako patite zbog toga što niste bogati, izračunajte i sami: koliko miliona dolara vredi samo jedno vaše oko! Sram vas bilo! Strašno ste glupi i nezahvalni! Nemojte mi samo pričati o tome - šta ste sve zaslužili, a niste dobili. Jer ću vam ja lako pronaći - šta ste sve dobili, a niste zaslužili".

■ Jedino ako živimo u sadašnjem trenutku možemo biti spokojni